

El parc de Secà

Feixes esglaonades, barraques i oliveres.

Un nou espai a considerar dins de l'Anella Verda, a cavall entre la vall del Cardener i la del Llobregat, de molt fàcil accés, a peu o amb cotxe, des d'un petit pàrquing habilitat al costat nord del polígon, al carrer de Pau Miralda, davant del número 33. Bàsicament consta de tres itineraris: el camí de les oliveres, el camí del ametllers i el camí de la timoneda. A més, hi trobem plafons explicatius de les característiques de l'entorn.

Al secà s'hi plantava blat, vinya i oliveres i, de vegades, ametllers. Pa, vi i oli, aliments bàsics de l'agricultura de subsistència. Un paisatge molt aprofitat i amb pendents pronunciats originàriament, però ara fragmentat en feixes petites, esglaonades per murs de pedra seca que eviten que la terra de conreu i l'aigua de pluja se'n vagi ràpidament avall. Així el terreny quedava ben anivellat i ordenat i era fàcil establir propietats i evitar el pas del bestiar. A la part central de cada feixa s'hi plantava vinya i, a les vores, als marges, oliveres intercalades amb algun ametller. Hi ha un total de 400 oliveres i una dotzena de barraques de vinya acompanyades d'altres construccions de pedra seca com les tines i els canals d'aigua.

El parc disposa d'una increïble vista panoràmica cap al sud. Podem contemplar el paisatge de seca de forma global, la muntanya de Montserrat de fons, amb Castellgalí, el Talló i la serra de Montlleó més properes, i les instal·lacions del parc Ambiental: dipòsit de residus (l'abocador), basses de pluvials i planta de tractament de lixiviats. Tant el parc del Secà, un espai o paisatge recuperat del passat, com el parc Ambiental, espai ocupat principalment per enterrar les escombraries que generem, són el resultat de la transformació de l'entorn per part dels humans. Tots dos espais ens ensenyen que els humans podem modelar l'entorn de la manera que més ens convingui cap a formes més o menys antropitzades.